

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan, izveniši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske delele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje delele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četristopne pet-ovrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se svoje vrstičarj. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. Opravništvo, na katero naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Dunaj 8. marca. (Oddano ob 1. uri in 41 min.) Nadvojvoda Franc Karel, cesarjev oče, je danes proti enej uri umrl.

Dunaj 8. marca. V današnji seji državnega zbora je ministerski predsednik knez Auersperg odgovoril na poljsko interpelacijo poslanca Groholskega in tovarišev ter konstatiral, da je vlada precej, ko se je obznanilo, da so bili baje avstrijsko-ogerski podložniki od Rusov na Turškem usmrteni, na tanko pozvedavala pri oblastnijah, ali se je izkazalo, da so one vesti bile popolnem neresnične. (Bravo-klici v zbornici). Dalje odgovarja Auersperg na isto interpelacijo (ali misli avstrijska vlada na kongresu zavzeti se za poljske podložnike v Rusiji), da kongres, ki se ima sniti, bode imel samo ta namen, definitivno urediti orientalne zadeve. V tem smislu je vlada razposlala vabilo na kongres; zaradi tega je vsaka druga stvar izključena od evropskega posvetovanja.

Dunaj 7. marca. V državnem zboru se je začelo posvetovanje o proračunu za 1878. Nemški poslanec Schönerer je ostro napadal državni zbor in ministerstvo, predsednik ga je k redu klical; govoril je za sekulariziranje zakladov „mrtve roke“ in za občno glasovanjsko pravico.

Peterburg 7. marca. Vladni „Prav. Vestnik“ izjavlja, da mirovne pogodbe še nij v Peterburg, Ignatiev jo prinese; torej so vse kombinacije prezgodnje.

Carigrad 7. marca. Odstopljeno zemljišče se izprazni v 15 dneh. Veliki knez Nikolaj sultana ne obišče pred ne-

deljo. Ignatiev bode baje jutri skozi Odeso v Peterburg potoval.

Pariz 7. marca. Kakor „Agence Havas“ poroča, je prigras francoske vlade h kongresu toliko kakor gotov.

Rim 7. marca. Denes se je italijanski parlament odprl. Kraljev prestolni govor pravi o orientalnem vprašanji: Naša iskrena nepristranost bode dajala našim svetom večjo vrednost in izgled naše zadnje zgodovine bode nam dajal argumentov, da podpiramo tako rešitev, ki bode pravičnosti in pravej humaniteti ugajala.

Peterburg 6. marca. Vladni „Journal de St. Peterbourg“ poroča, da general Ignatiev skozi Odeso potuje nazaj, da s turškim odposlancem sultanovo ratifikacijo (potrditev) miru prinese. V Peterburgu bodo se potem ratifikacije izmenjale, potem bode mirovna pogodba razglašena. „Journal“ svari, naj se ne veruje raznim glasovom, ki so se raznesli o uvetih miru, ker Rusija nij nikoli pozabila, da so tudi evropski interesi tu, o katerih neče sama odločevati. „Journal“ izreka svoje prepričanje, da mirovna pogodba ne žali nobenih evropskih interesov, zlasti nobenih angleških.

Pariz 6. marca. Govori se, da name-rava Angleška, ako do vojske pride in pojde Turčija z Rusijo, zvezati se z Grki in ustanovljenje velike grške države podpirati.

Nagodba mej Avstrijo in Ogersko.

Ko je Beust našo monarhijo z dualizmom v dva dela raztrgal, v avstrijski in ogerski, ostala je drobna vez „skupnih zadev“, katera monarhijo še druži. Te skupne zadeve so: vnanja politika, diplomatsko in trgovinsko zastopstvo na tujemstvu, vojne stvari in fi-

nance za te skupne stroške. Razen teh skupnih zadev so pa še druge, posebno colna postavo daja, postavodaja o indirektnih davkih, denarstvo itd., o katerih se naša avstrijska ali cislejtanska polovica ima od časa do časa, zdaj vsacih deset let, še posebno dogovoriti z ogersko in transljatansko polovico in ta dogovor (prvič sklenen z vpeljavo dualizma leta 1867 in lani obtekel) — imenuje se nagodba, izravnanje (n. ausgleich) mej Avstrijo in Ogersko.

Ker je prva nagodba lani obtekla, dela se uže dve leti druga. Bog sam ve kolikokrat so se zaradi nje uže ministri vozili iz Dunaja v Pešto, iz Pešte na Dunaj; brez števila član-kov je bilo o tem napisanih, mnogo govorov govorjenih; naši ustavoverci so se širokoustili, da tega in tega ne bodo „nikdar“ privolili, kar so potem pohlevno vendar le privolili. Magjari so od nove nagodbe pričakovali rešenja iz svoje denarne stiske; parlament na Dunaji, parlament v Pešti ima dolge debate; stari dogovor je bil prodolžen, ker še novi nij bil gotov, za tri mesece, ti trije meseci z marcem zopet obteko — in nagodbe še zmirom nemamo!

Dozdaj je končana debata o najvažnejšej nagodbenej postavi o colu. Ali rešena ta postava še nij, ker — tudi tu nij jedinstva z Avstrijo in Ogersko. Magjari so namreč finančne cole na kavo potrdili 4 gld. višje nego ustavoverci. Tu bode trebalo v nagodbi nove nagodbice.

A poleg tega nij premagano še drugo teško vprašanje: o 80 milijonem državnem dolgu. Monarhija je nacionalnej banki dolžna 80 milijonov. Ali Magjari dozdej nijso o tem dolgu hoteli nič vedeti in so ga le nam Cislejtancem odvaljevali na vrat. Avstrijci pa s pra-

Listek.

Lov in spomlad.

(Spisal . . .)

(Dalje.)

Jaz sem dva zasljal, enega nad soboj v drugem robu, drugzega nijsem mogel razločiti. Misleč, da je čas minil, grem proti zbirališču in najdem tam še enega logarja. On mi odkima, da nij nič slišal. Jaz sem mu hotel svoje razodeti, kar zaflofota v robu nad nami, kjer je bil prijatelj B., in mogočen petelin se prepelje ravno čez naju v rob, od koder je logar došel. „Sok!“ se vsede in še nekoliko se preseda — in nikamor več se nij ganil. „No! ta je gotov,“ ob enem spregovoriva; jaz sem mislil, da ga je prijatelj B. prepodil, grede proti zbirališču; toda logar mi pove, da je on, grede proti robu, petelina s tal prepodil, in najbrž je prepojenec

nekoliko kasneje na svoje navadno mesto prišel. Pride prijatelj. Tudi on je bil enega zasljal. Šli smo torej dobre volje proti Polici in spat. Pred dnevom, to se ve da, smo bili zopet vsak na svojem mestu. Sedel sem pod robom, v katerega je na večer petelin poletel, in komaj je mala črtica svetlobe na vzhodnjem nebu dan zaznamovala, uže se je petelin oglasil. Šel sem po tovrskem potu proti njemu; bil je prav na vrhu roba. Iz pota v celo je bilo slabo iti, gozdarji, ki so tukaj doge delali, so na vse strani sesekali. Dvakrat sem se moral na pot vrniti in še le v tretje sem se približal do vida. Kdor nij vajen, petelina težko zagleda, ker se čuje na videz, da je njegov glas zagrljen in da vedno od drugod prihaja, in meni se je uže zgodilo, da sem šel ravno pod visoko sedetim petelinom mimo.

Zdaj sem ga zagledal bolj v sredini bukve sedečega, vendar, dokler se nij preganil, nijsem bil še gotov, da je petelin. Po-

merim, stisnem, tresk! hudo fofotanje in padec zaslišim. Skočim na mesto, ali na tleh se še nič ne vidi, stikam in prijemljam, ali le čokice in veje, mej tem je uže logar pri meni in me povpraša za petelina. Najdeva ga. Pod veliko klado je tičal še živ. Izročim ga logarju, puško nabijem in hitim do mesta, kjer sem drugzega na večer zasljal. Ustavim se in poslušam, in v resnici dva „poka“ je slišati. Eden se mi je zdel iz roba, iz katerega sem slišal na večer petelina prileteti, drugi pa se mi je zdel bližje, ravno v robu pod Biframi. Šel sem proti temu; z muko sem prekoratil prostoren jarek, še poln snega, v katerega sem se do pasu udiral. Povprek roba je bilo talo in, ker je bilo uže kasno, sem v skok zalazoval. Zagledal sem petelina uže na 80 korakov, sedel je na visokej bukvi, na samem stoječej. Varno mi je bilo ravnati, svitlo je bilo, solnce je ravno izhajalo in petelin je uže pojenjal. V strahu,

vico trdijo, da je onega državnega dolga Ogerska po primeri ravno tako deležna kakor Avstrija. Do zdaj ogerski zbor nij hotel o dolgu 80 milijonov nič posvetovati se. Baje, da je uže Deakovo poročilo, da se Magjari ne smejo udati v to plačevanje. Zdaj je vendar Tisza izposloval toliko, da se bode stvar predložila ogerskej regnikolarnej deputaciji, da ga z enacim odborom avstrijskim obravnava. Ali pa se bode s tem kaj doseglo? Nij vidno.

Zdi se, da si dvorni in višji krogi prizadevajo na vso moč, da bi nagodbo, ki je vendar podloga našega ustavnega državnega bivanja, pospešili. V marsičem so uže dotirali do kacega kompromisa. Morebiti se jim posreči tudi izvršitev cele nagodbe, da si so zdaj še take težave, da je teško „srečen“ konec prorokovati, ali bode in kedaj bode. Ko bi pa tega posredujočega višjega vplivanja ne bilo, prišli bi bili Avstrijci in Ogrji gotovo namesto do nagodbe ali do izravnanja — še do večjega razpora, ker ošabnost in prevzetnost magjarska je vsemu svetu neznosna.

To je gotovo, da oni, ki so si dualizem umislili in so ga ustvarili, ne morejo biti ponosni nanj, če vidijo, kako neizmerno teško se preporeja njih dete čez komaj deset let. Naša monarhija, ki se v tako kritičnih časih vije v tako težavnem notranjem preporedu, pa še ne more do nobenega rezultata priti, gotovo ne imponira sosedom s tako sistemom. Zatorej upamo, da je ta nagodba — za dnja, katero prestajemo ter da se v prihodnjih desetih letih po inicijativi visoke cesarske krone cela sistema izpremeni na družih podlogah, za vse narode v naši monarhiji naravnnejših in pravičnejših.

Bog nas varuj tacih — prijatelj.

Uže parkrat smo omenili, da se je federalistični nemški organ na Dunaji, tudi po Slovenskem mnogo brani „Vaterland“ tako pokvaril pod novim menda severonemškim uredništvom, da prinaša o Slovanstvu in velikej slovanskej vojski članke, ki so naše narodnosti in naše ideji popolnem sovražni. Pod plaščem katolicizma se tukaj skriva nemško gospodoželjstvo nad družimi sosednjimi narodi in se pokriva še nekoliko s pobožnimi hinavskimi vzdihji, z doktrinarnimi frazami in podedovano neumnostjo, s katero „učeni“ Nemci sploh govoré o Slovanstvu, kadar le usta odpró.

Tako prinaša „Vaterland“ od 7. marca

zopet uveden članek na drugem mestu. v katerem se vzvišeni namen slovanske Rusije, osvoboditeljice kristijanov, isto tako surovo in grobo sumnjiči, kakor v judovski „N. Fr. Pr.“, skoro da še bolj gnjusno. Pisalec „aus Deutschland“ se veseli, da „je katolicizem edina stena mej zapadnimi in vzhodnjimi Slovani“ (divide et impera), graja Bismarka, da nij Rusom v tilnik padel, ko so šli kristijane osvobajati in piše: „Wenn einmal der Samum des Russenthums mit dem Sande der Wüste die abendländische Cultur bedeckt, ähnlich wie der Mohammedanismus die herrlichsten Culturländer des Alterthums erstickt hat, dann wird man ihn (Bismarka) nicht einen grossen, weitblickenden Staatsmann nennen und keine Worte des Segens und Lobpreisens werden seinen Namen begleiten. Welche Zukunft wird Jener der abendländischen Cultur in Mitteleuropa bereitet haben? Im Osten gefesselt und beständig bedroht durch das Russenthum. Das Russenthum, nicht zu verwechseln mit dem Slaventhum! Denn das Russenthum ist eine Mischung slavischer und normanischer mit mongolischen Elementen. Erst aus der mehrhundertjährigen Herrschaft der Mongolen in Russland ist das absolutistische Moskowitenthum hervorgegangen. . . Also im Osten dieses Russenthum, welches wegen seiner Unduldsamkeit gegenüber anderen geistigen Richtungen im Grunde unerträglicher ist wie selbst das Türkenwesen in seiner jetzigen absterbenden Phase. . . das sind Aussichten, welche unfehlbar am Ausgange des Weges liegen, auf welchem das deutsche Volk seit einem Decennium mit grosser Rapidität sich fortbewegt.“

List, ki tako neumno zabavlja na Slovane in Slovanov najprve brate, Ruse, naj se ne imenuje pravičen, Slovanom prijazen, katolišk, konservativen v blažjem pomenu! Njegovo divje sovraštvo do slovanske Rusije, ki se iz teh vrst bere, nas podučuje, kakšne prijatelje imamo v tistej pravnej stranki, katero „Vaterland“ zastopa.

Kar se stvari same tiče, vidimo, da psuje na Ruse pobožni nemški „Vaterlandovec“ z ravno isto obrabljeno bedarijo, kakor brezbožni nemški jud: da Rusi niso Slovani, ker so z mongolsko krvjo zmešani.

S tako bedarijo naj Nemci nam izobraznim Slovanom ne prihajajo. Razen kacega

poljskega žlahčiča, kateremu se po fevdalno-poljskem času sline cede, ko je drl poljskega kmeta, ki še človek nij bil, dokler ga Rus nij osvobodil — noben Slovan na ta argument ruskega neslovanstva ne da otlega oreha. Če je v Rusih res tudi kaj mongolske ali normanske krvi, pa kaj za to? Narod je krepak, govori čisto slovanski, tuje se je v Slovanstvu izgubilo. V Nemcih je stokrat več tuje krvi vmešane nego li v Rusih. Koliko je le slovanske krvi v Nemcih! In Angleži, Francozi, Italijani, iz koliko različne krvi mešan narod so! To ve vsak, ki je le po vrhu čital o preseljevanji narodov početkom srednjega veka.

In še to judovsko-nemško bedarijo, da bodo ali hočejo „Rusi evropsko kulturo uničiti,“ moramo čitati tudi v „Vaterlandu“, ki se je včasih delal, da je vsem narodom pravičen! To mora pač vsacega z nevoljo obiti, kdor ima kaj slovanskega čutja in poštenja v sebi! Zasluži li tak list slovanske podpore?

Srbskega kneza,

ko se je vrnil iz Niša v Belgrad, je pozdravilo belgradsko meščanstvo z adresom, katera se glasi (menimo, da jo vsak Slovenec neprevedeno v srbskem originalu razume,) tako le: „Vaša Svjetlost! premilostivi gospodarju!

Sa svagdašnjim osječajima vjernosti i odanosti prema prijestolu Obrenovića, i sa osječajima duboke blagodarnosti i priznateljnosti prema Vašoj Svjetlosti za trudove, koje ste vitežki podnieli u svetoj borbi za oslobodjenje i nezavisnost srbskog naroda u Turškoj, prijestolnica Srbije hiti, da te, gospodarju, pri srećnom povratku u njenu sredinu pozdravi sa „Dobro nam došao“.

„Dobro nam došao,“ vrhovni vodjo srbske vojske, koji si na junačkom mejdanu osvetlao obraz srbskom oružju, koji si sa obala Save i Dunava ponio zastavu slobode i nezavisnosti srbske, prenio je preko granica začetka srbskog oslobodjenja i ujedinjenja srbskog Pijemonta, i podigao je na obalama Lima, Morave, Nišave, Strume i Vardara!

Dosadanje kneževstvo Srbija pod tvojim predvodjenjem i pod upravom tvoje vlade činilo je sva moguća naprezanja i požrtvovanja da oslobodi svoju braću od Turaka, da povrati gubitak na Kosovu.

I danas možemo bez zazora pred celim svetom izreći, da su gospodar srbski, vitežki

da ne bi otšel, sem zadnje skoke na moč posilil, hitro pomeril in stisnil, ali joj! kapica zamočena ne počí, petelin uže razširja kreljuti. Ko drugo zmet stisnem, se prevrne, ali padajoč se vjame na kreljuti in se odpelje proti dolini. Poslušam, in čez malo trenutkov začujem — fofot ali padec? tega nijsem mogel razložiti. Prideta logarja, vsi iščemo petelina, a ga ne najdemo. Logarja nečeta odnehati, da ga najdeta; jaz sem se pa plazil po strmini proti zbirališču. Prijatelj B. mi uže od daleč nazdravlja s petelinom, snideva se in greva prav v rob vrh Bifer. Od kod to ime, ne vem, ali čudno je ustvarjen ta vrh. Kakor zložene so stene in pokrite z najmanj 8 kvadratnih metrov prostorno ploščo.

Proti izhodu je skalovje kakor odsekano; morala sva torej na okolo, da sva prišla pod steno na tej strani, kamor sem vedel in hotel pokazati prijatelju medvedji brlog. Ko mi ga je pred 3. leti logar pokazal, sem

bil zlezel vanj in se prepričal, da je prošlo zimo strijc Jakob res v njem prebival, kar se tudi uže zunaj na drevji pozna, ker je razpraskano in mladovje polomljeno ter vejice znešene za posteljo. Od takrat ga nij bilo več v tem brlogu, ker medvedja postelja je bila še tista, toda uže strohnena.

Sedla sva proti solncu, zopet je bilo krasno jutro. Pravila sva si, kako se je nama godilo. Prijatelj je pravil meni, da je prišel prav pod petelina, ker je bil tako zakrit v vejah, da ga od zgoraj nij mogel streljati. Grede proti zbirališču je še drugega preplašil, ki se nij več glasil. Jaz nijsem bil prav vesel zavoljo drugega nedobljenega petelina, kar za grmi strel pod nama in vesel vrisk. Gledava in zagledava logarja; Franjo je petelina nesel; ko se snidemo, nama pové, da je iskajoč pod drevesom na snegu kri zapazil, gori se ozrl in zagledal mojega uže kimaajočega petelina in ga dostrelil. Pol urice počitka je minilo, kakor

bi trenil. Ogle davali smo, kakor je vsem lovčcem navada, eden za drugim in z rok v roke peteline. Prva dva sta bila posebno lepa starca, prijatelj je bil po glavi jako razkavsan, znamenje, da je bil hud borivec. Moj prvi pa je bil največji, kar sem jih do takrat ustrelil, tehtal je 10 1/2 funta. Dospevši zopet na Polico, smo peteline po vrsti pred hišo povsili potem pa takoj logarja, ki je bil pri hiši ostal, na Klano po vino in živež poslali. Pri zajutru so se vsi posamezni trenutki lova še enkrat ponavljali in v najlepših mislih smo pospali.

Vselej, naj bo petelin ubit ali ne, kadar se človek iz jutranjega pohajanja vrača, se veseli tega počitka. Le pol spanja v noči, potem pa štiri do pet ur težavnega hoda, to utruje, in ko hitro je želodec upokojen, pride spanec sam ob sebi in, tako prijeten! v resnici ves drugi kakor doma.

Za póludne je bilo vse pripravljeno, kar

knez Milan Obrenović IV., i srbski narod u Srbiji izpunili dužnost i prema svojoj časti i prema svojoj budućnosti.

I narod srbski, svjestan o izvršenju svoje dužnosti, očekuje sada, gospodarju, pravičnost od cara oslobodioca i pravičnost od prosvede- nih hristijanskih evropskih velikih sila.

Petvjekovne patnje srbskog naroda i njegova naprezanja in žrtvovanja u sva vre- mena kad se borila za slobodu hristjana na iztoku, daju mu, mislimo, pravo, očekivati pravedno rješenje njegove sudbine od cara oslobodioca i od susjednih i udaljenih velikih evropskih sila.

On će i odsad podneti svaku sudbinu, kao što je i dosada podnosio; ali će opet svagda zadržavati ubjedjenje, da ima pravo na svoje oslobodjenje i ujedinjenje, i da je on za postignuće toga činio svoju dužnost, koliko mu je god moguće bilo.

Ovaku oduševljena prijestolnica tvoja, go- spodarju, moli te, da primiš njena osjećanja vjernosti i odanosti prema tvome prijestolu, priznatelnosti za tvoje trudove na ostvaranju srbske misije, i da budeš uvjeren, da će srbski narod, očekujući pravednu ocjenu nje- govog žrtvovanja, u svakom slučaju ostati vjeran tebi gospodarju, i vjeran svojoj misiji na iztoku, koja je: „Oslobodjenje i uje- dinjenje srbskog naroda“.

U Biogradu 17. februara (1. marca) 1878.
(Podpisi.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 8. marca

V **državnem shoru**, ki je danes začel budgetno debato, oglašil se je mej go- vorniki tudi naš slovenski poslanec dr. **Vo- šnjak**. „Za“ proračun so se namreč oga- silili Obentraut, Naumovič, dr. Rus, „proti“ pa: dr. Monti, Schönerer, Wurm, dr. Oelz, dr. Fanderlik in zgoraj imenovani.

Včeraj je bil pod **cesarjevim** pred- sedstvom odločilen **ministerski svet**, ka- terega so se udeležili Andrassy, vojni mini- ster Bylandt, skupni finančni minister Hofman, Auersperg, Pretis, Tisza in Szell. Sklenilo se bode o predlogah, ki se bodo **delegaci- jam** predložile, ki se danes snidejo. Andrassy bode danes baje občni položaj in svojo poli- tiko razložil.

Časniki neprenehoma govoré o vprašanji zasedenja **Rome** in Hercegovine od strani Avstrije. Ministerska stara „Presso“

smo živeža še imeli. Po obedu smo pred hišo na solnce posedli, petelinu so nad nami bongljali, kupica z vincem se je vrstila in lovskih kratko- časnic nij manjkalo.

Pes moj zarenči: pogledamo, kaj bi bilo in zagledamo iz šume na desno dospesha dva lovska psa gonjača. Še nikdar enakih nijsem videl. Poznal sem dosti lovcev, ki so trdili in se tega tudi držali, da lovski pes ne sme biti rejen, in videl sem dosti psov, ki so pod to bolj finančno maksimo zdihovali, ali tako ko- ščeno suhih, kakor sta bila ta dva, pa še nikdar nijsem videl. Smrt bi bila pohajača storila, ker sta v prepovedanem času gotovo srne preganjala, da se nij klanski logar Franjo za nju potegnil in povedal, da sta njegovega pajdaša logarja, da v letnem času se jima tukaj na Polici dobro godi, ko je sila dosti koruzne juhe in skorje; ali na zimo se jima prevrne, čemur so žalosten dokaz nju podobe. Pohvalil ju je, da sta izvrstna gonjača in da sta gotovo prišla pogledat, ali se ne bode pri- jetno življenje na Polici uže skoraj pričelo.

zagovarja to idejo tudi v včerajšnjem listu, rekoč, da je Turčija zdaj bolj nego kedaj nezmožna tam reforme uvesti. Ako Avstrija ne poseže po teh deželah, bode to storila kaka druga država. — Tudi berlinski listi — iz svojih uzrokov — priganjajo avstrijsko vlado k temu koraku.

Vnanje države.

Včeraj smo citirali **ruske** list, ki je nekako za Rumune govoril. Naj denes dopol- nimo, da so tudi protivno misleče ruske no- vine, namreč, ki se hudujejo nad vnitrem Ru- munije, ki bode 140.000 ljudij oddala, a za to jih 200.000 dobila. „Ruski Mir“ pravi: „Od- kod pa prihaja smelost tega malehnega na- rodiča, ki nas od Dunava loči? Z Rumunijo nij treba fino diplomatično govoriti, z njo je treba malo bolj grobeza in energičnega jezika, da k pameti pride.“ In „St. Pet. Ved.“ pra- vijo, da je divji krik v Rumuniji Rusom zo- pern in kaže, da je ruska velikodušnost tu slab sad rodila. Rusija bi bila lahko glede Rumunije to storila, kar je leta 1866 Nemčija s Frankfurtom, Hessenom, in Hanovrom.

Nekateri **angleški** listi svetujejo svo- jej vladi, naj se tudi Anglija udeleži dedo- vanja in razdeljevanja Turčije, zlasti naj an- gleška vojska zasede Egipt. — Novine dalje govore o kongresu in si ne obetajo mnogo od njega.

Dopisi.

Iz Mozirja 6. marca [Izv. dopis.]

Kakor se je čitalo v „Slov. Narodu“, da so se v poslednjem času na mnogih krajih sno- vale narodne veselice slovo jemaje od burkeža pusta, tako je bil tudi tukajšnji odbor naše čitalnice napravil v soboto večer 2. marca svo- jim udom in prijateljem narodnega društva prav kratkočasno in zanimivo zabavo Izmej povabljenih vnanjih domoljubov počastila sta nas dva odlična narodnjaka iz Gornjega građa. Domačini so se udeležili veselice v precejšnjem, a ne v nadejanem številu, kakor navadno pri prejšnjih; uzrok temu utegne biti neprilicni sobotni večer, kadar je mnogim zaradi raznih opravkov težko domu se odtegniti. Kaj pa ko bi se bilo zopet zahrbtno proti nam delovalo? Quousque tandem! Toda dosta, ne besedice več o tej stvari. Zadovoljevala nas je zabava, kajti reči smemo, da je bila zastopana tu- kajšnja inteligencija. Vršila se je najprej tom- bola na korist čitalnici, koji je sledila prav domača zabava z raznimi napitnicami. Prepe- vale so se skupno navdušeno proste narodne pesni, glasili so se čveterospjevi in miloglasni samospjevi spremljevani z glasovirom. Plesa-

Dobre besede in naša splošna zadovoljnost sta jima pomagala, da sta bila psa, uže prej k smrti obsojena, prav ko gosta sprejeta. Do- bila sta poln kotliček dobro oslajšanega mo- čnika. In kako sta jedla! Tako se silo sta požirala, da sta po malih trenutkih uže morala ponehati. Širiti sta se jela, kakor bi mehe napihaval, in počila bi bila, da ju nijso reberca skupaj tiščala. Nikdar poprej nijsem opazil, da rebra pri psu tudi proti tej nevarnosti služijo. Večkrat sta kotliček popustila, ali se zopet vračala, dokler nij bil posnažen. Polegla sta potem na solnce in videlo se jima je, da sanjata o najlepšej poletnej dobi, ko je živeža zmirom dovolj.

Logar doide z vinom in živežem in od- pravimo se na pot. Sklenili smo iti na naj- višje še obraščene robe proti Snežniku, nam- reč na Deščenicu. Gonila nas je misel, da tam bode še več petelinov in da idemo drugi pot proti domu, a ne mimo onih unesrečenih žensk.

(Dalje prih.)

željni svet se je sukal živahno do ranega ju- tra in še le zvon, naznanujoč nedeljo in vabeč verno ljudstvo k bogočastju, razločil nas je, pa še vse prerano. Posebno priljublene so narodne veselice prostemu ljudstvu, ki si šteje v čast, razveseljevati se v tako odličnem dru- štvu, in tudi mi menimo, da je koristneje ude- leževati se tacih in jednacij zabav, nego sa- motariti po krčmah. In odbor se bode tudi prizadeval, čim večje število prostega ljudstva si pridobiti.

Domače stvari.

— (Izpraznene službe.) Pri finanč- nej prokuraturi v Ljubljani ste razpisani dve mesti za koncipienta, jedno s podporo letnih 600, a drugo 500 gld.; — isto tako se na- meščuje pri glavnem colnem uradu v Ljub- ljani asistent s službo IX. reda, a ima vlo- žiti kavcije 600 gld. Za prvi dve službi je rok odmenjen do 3. aprila t. l., za zadnjo do 15. aprila t. l. Prošnje naj se pošiljajo predsedništvu finančnega ravnateljstva v Ljub- ljani.

— (Velik požar.) Zvečera dne 16. m. m. je okolo sedme ure nastal ogenj v hiši po- sestnika Luka Petriča v Perovem pri Kočevji. Požar se je kmalu razširil in upepelil vsa po- slopja štirim posestnikom. Posestnik Petrič ima škode okolo 800 gl., Ivan Sadnik 1500 gl., Ivan Drobnič 1600 gl. in Matija Drobnič 1400 gl. Pohišstvo in živino so rešili skoraj popolnem, samo en prašič je pogorel. Pogorel- cev nobeden nij bil zavarovan.

— (Letošnja zima) je najbrž jedna najmilejših v našem stoletii. Francoske no- vine prinašajo pregled vseh onih let, v kate- rih nobedne prave zime bilo nij. Pričenjajo z letom 1183, kadar so sadna drevesa meseca decembra cvela in je trs uže v aprilu nosil grozdice. V maji so potem zrelo sadje nabi- rali, a julija meseca je bila trgatav. L. 1288 prodajali so v Kolinu po ulicah vijolice, ki so jih v februarju ob Reni našli. Leta 1572 so drevesa obzelenela v januarji. Leta 1621 so v februarju uže cvetela. Leta 1658 vso zimo nij bilo ni ledu ni snega. Leta 1782 so zori- vale decembra meseca oranže, kakor sicer v avgustu. Januar je bil prav vroč. V našem stoletji je imelo osobito leto 1821 silno pri- jazno in mlo zimo. Decembra meseca bilo je uže zelenega graha dobiti, žito so ljudje pred sv. Krstnikom spravili v žitnice. Vina se je prav obilno in izredno dobrega pridelalo. Na- posled je tudi zima 1857. leta prištevati k onim sè spomladanskim vremenom.

Razne vesti.

* (Cerkev pogorela.) V Meranu je 2. t. m. cerkev sv. Virgilija zgorela. Braniti ognju nij bilo mogoče, ker je bila lesena streha naenkrat vsa v ognji. Tudi zvonovi so se raz- topili in izlili se skozi stolpova vrata na po- kopaljšče.

* (Morilec svojega deteta.) Mino- lega ponedeljka je pri Dobkovicah na Češkem nek gozdnarski najemnik snažil nabito puško, katere petelin je bil napet. Njegov 6 letni dečak je stal poleg očeta, ter ga gledal — kar se sproži puška in otrok v srce zadet se zgrudi mrtev na tla. Oča se je sam naznanil sodnji. — Istega dne in v istej vasi so pak tudi pri nekem ženitovanji streljali, in mlad fant je po neprevidnosti osmodil, izstrelivši na srečo le z golim smodnikom nabito puško, pe- stunjo, ki je imela v naročaji majheno dete. Uboga dekle bode najbrž izgubila vid. Pri streljanji človek res nikakor in nikoli ne more biti dovolj previden.

* (Goljuf) je v sredo necega ubozeza kmetiča, ki je bil v Trst pripeljal drva, toliko časa nagovarjal in se mu ponujal za mešetarja, dokler se mu ta nij dal pregovoriti ter mu je izročil ves voz drv v prodajo. Kmetič pak nij več videl ni svojega voza, ni drv, ni konja, ni denarja. Varujte

se sleparjev mestnih in ne izročajte nepoznanim ljudem svojega imetja!

Dunajska borza 8. marca.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	63 gld.	10	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	67	20	

Zlata renta	75	—
1860 drž. posojilo	111	50
Akcije narodne banke	802	—
Kreditne akcije	233	50
London	118	80
Napol.	9	49 1/2
C. kr. cekini	5	59
Srebro	104	80
Državne marke	58	55

Istnica opravišnja: Gosp. A. F. v V. Plačano imate sedaj za mesec svečan. — Gosp. S. P. v Jurjevcu. S poslanimi 4. gld. imate plačano do 31. januarja t. l. —

Najfinejše Olje iz sala pomuheljevih (dorševih) jeter

izvrstno zdravi kašelj, sušico, rakitis, bramorje ter najboljše čisti kri.

Vsako steklenico z navodom po 60 kr. prodaje

Gabriel Piccoli,

lekarničar, na dunajske cesti v Ljubljani.

Vnanje naročbe izvršijo se takoj s poštanim povzetjem. (72-2)

7. marca:
Pri Mateti: Kauscheg iz Kamnika, Polak iz Dunaja, Mitavčić iz Beograda, Martinek iz Loke, Demberg iz Tržiča, Jurek iz Zagreba, pl. Lantlaj iz Zagreba.
Pri Sloman: Oswald iz Piscec, Michel iz Dunaja.

Znanstvena ocenitev

gospoda lekarnarja Wilhelma snežniškega zeliščnega alop.

Leke in zdravila, ki jih ponujajo po novinah, dandenes zelo popadajo in ométajo, a to ponajveč iz nevednosti ali predsodkov, ali pak zaradi nepoznanja stvari, véasi celó zbog neprivoščljivosti ter zavisti. Kajti prav za prav je trpečemu in bolnemu človeštvu dobrost, ako se mu ponudijo po novinah dobri leki in zdravila, pri čemer si bolniki in trpni vendar mogó izbirati sredstva. Toda vsi leki in zdravila, in tudi oni, katere priporočajo novine, morajo zadostovati opravičenim znanstvenim zahtevom, kateri terjajo, ka imajo vsi leki in zdravila biti popolnem neškodni ter imeti v resnici dobra in zdravilna svojstva. Imel sem priliko, gospoda lekarnarja Wilhelma snežniškega zeliščnega alop prav natanko analitično-kemično ter farmako-dinamično-fizijologično preiskati, po katerem obširnem znanstvenem načinu preiskovanja se namreč mogó najbolj temeljito najti specifična svojstva lekov in zdravil ter se ona dadé prav brezpristranski določiti. Ta preiskava je pokazala, ka je gospoda lekarnarja Wilhelma snežniškega zeliščnega alop čisto brez vseh škodnih tvarin, kar ima biti glavno svojstvo lekom in zdravilom, priporočanim po novinah. Baš nasproti pak sodízuje gospoda lekarnarja Wilhelma snežniškega zeliščnega alop jedino takove izbrane in dobro snovi pogorskih zelišč, ki po izrekih velikih in slavnih zdravnikov, kakor je to brati v njihovih spisih, vrlo dobro zdravijo in vplivajo pri vsakovrstnih boleznih v prsih, grlu in na pljučih, zatorej zadovoljuje gospoda lekarnarja Wilhelma snežniškega zeliščnega alop popolnem vse znanstvene zahteve, in po pravici zasluži, zaradi svojih izvrstnih svojstev, vedno rastočega razširjenja in priporočila, kar tukaj ocenjujem, brezpristranski, samo znanstveno in istinito, potrjujem in izpričujem, a ob jednem pripominjam, da je gospod Franjo Wilhelm, lekarnar v Neunkirchenu, uže od leta 1855 jedini prirejevalec temu zeliščnemu alop.

V Berlinu, 18. avgusta 1876.

Dr. Hess,

(L. S.) kralj. prus. approb. lekarnar prvega reda, sodnijsko zaprisežen kemik in znanstven preiskovalec ter izvedenec za medicinske, farmacovtične, kemične in zdravstvene preparate vseh vrst. (384-2)

Originalna steklenica velja 1 gld. 25 kr. av. v. ter je dobiti pri jedinem prirejevalcu

Franjo Wilhelmu,

lekarnarju v Neunkirchenu, v Nižnej Avstriji, ter pri teh firmah:

Ljubljana: Peter Lassnik;

Beljak: Ferd. Scholz, lekarnar; Bolcan: F. Waldmüller, lekarnar; Borgo: Jos. Bettanini, lekarnar; Bruneck: J. G. Mahl; Briksen: Leonhard Staub, lekarnar; Celje: Baumbachova lekarnarja in F. Rauscher; Essek: J. C. v. Dienes, lekarnar; Frohnleiten: Vincenc Blumauer; Friesach: Anton Aichinger, lekarnar; Feldbach: Jos. König, lekarnar; Gradec: Wend. Trnkoczy, lekarnar; Gorica: A. Franzoni, lekarnar; Gospic: Valentin Vouck, lekarnar; Glina: Anton Haulik, lekarnar; Hall (Tirolsko): Leop. v. Aichinger, lekarnar; Inmost: Franc Winkler, lekarnar; Lnichen: J. Stajf, lekarnar; Ivanc: Ed. Tollovič, lekarnar; Jaska: Aleks. Herzig, lekarnar; Celovec: Karel Klemenčič; Karlovec: A. E. Katkič, lekarnar; Koprivnica: Max. Werli, lekarnar; Kranj: Karel Savnik, lekarnar; Knittelfeld: Wih. Vischner; Kindberg: J. S. Karinič; Linc: Franc v. Erlach, lekarnar; Maribor: Alojzij Kvandest; Meran: Wilhelm v. Pernwerth, lekarnar; Mals: Lud. Pöll, lekarnar; Murau: Jan. Steyrer; Novo mesto: Dom. Rizzoli, lekarnar; Ptuj: C. Girod, lekarnar; Postojna: J. A. Kupferschmidt, lekarnar; Peterwardein: R. Deodatovi dedič; Radgona: Caesar E. Andrien, lekarnar; Roveredo: Richard Thales, lekarnar; Slov. Gradec: G. Kordik, lekarnar; Trbiž: Eugen Eberlin, lekarnar; Trst: C. Zanetti, lekarnar; Vukovar: A. Kraicsovics, lekarnar; Vinkovce: Friederich Herzig, lekarnar; Varaždin: Dr. A. Halter, lekarnar; Zagreb: Sig. Mittelbach, lekarnar; Zader: N. Androvič, lekarnar.

P. t. občinstvo naj izvoli vselej izrečno zahtevati Wilhelmovo snežniškega zeliščnega alop, ker tega samo jaz pravega prirejam, ter so izcelki, katere prodajajo pod imenom Julija Bittnera snežniškega zeliščnega alop, nevredna ponarejanja, pred katerimi svarim posebno.

**O zdravilnej moči
pravega**

Wilhelmovega antiartritičnega antirevmatičnega kri čistilnega čaja

navajamo tale priznavajoč dopis:

Gospodu Franji Wilhelmu, lekarnarju v Neunkirchenu, Berlin, 6. maja 1875.

Prosim, pošljite mi s povzetjem tudi letos svojega Wilhelmovega antiartritičnega antirevmatičnega kri čistilnega čaja; lanskega leta se je izkazal vrlo dobro.

Zahvaljujoč se Vam pristrčno, beležim se s poštovanjem

J. Riedel, kavarničar. (38-2)

Preiskali, uporabili in za zdravilno priznali: c. kr. vladni svetnik in v. av. vseučilišni profesor dr. E. Fenzl, vodja botaničnemu vrtu na Dunaji itd. itd., prof. Oppolzer, dr. Van Kloger v Bukareštu, dr. Rust na Dunaji, dr. Röder na Danaji, dr. Ivan Müller, medicinski svetnik v Berlinu, dr. med. A. Groyen v Novem Jorku, dr. Raudnitz na Dunaji, dr. Hess v Berlinu, dr. Lehmann v Mošonju, dr. Werner v Vratislavi, dr. Malič v Grubišnem polju; praktični zdravniki: Hilger v Nachlingu, Russeger v Abtenavnu, Truchholz v Marzalyju, Jankovič v Nakofalvi in mnogi drugi zdravniki,

1. pri revmatičnih boleznih;
2. pri skrnini;
3. pri boleznih v spodnjih delih telesa, onih, ki mnogo sedé;
4. pri povekšanji in nagnétu jeter;
5. pri svrabu, osobito pri lišajih;
6. pri sifilitičnih boleznih;
7. predno kdo, ki trpi navedene bolezni, misli iti v kako rudninsko kopel;
8. namesto uporabe rudninskih kopelj zoper te bolezni.

Jedino pravi prireja

Franjo Wilhelm, lekarnar v Neunkirchenu.

Zavišek, razdeljen v 8 vzemkov, prirejen po zdravniških zapovedi, z navodom uporabi v raznih jezikih 1 gld., za kolek in povezavanje 10 kr.

Svarilo. Varovati se je nakupa ponarejanj ter naj zatorej vsak zahteva vedno le „Wilhelmov antiartritičen antirevmatičen kri čistilen čaj, ker so priredki, ki slujó samo pod imenom antiartritičnih antirevmatičnih kri čistilnih čajev, jedino ponarejeni ter jaz vedno svarim pred nakupavanjem tacih.

Da ugodim p. t. občinstvu, poslal sem in imajo pravi Wilhelmov antiartritičen antirevmatičen kri čistilen čaj tudi

Ljubljana: Peter Lassnik;

Beljak: Mat. Fürst; Borgo: Josip Bettanini, lekarnar; Bruck na Muri: Albert Langer, lekarnar; Bolcan: Franjo Waldmüller, lekarnar; Bruneck: J. P. Mahl; Belovár: Rud. Svoboda, lekarnar; Briksen: Leonhard Staub, lekarnar; Celje: Baumbach-ova lekarnarja in Franjo Rauscher; Cormons: Hermes Codolini, lekarnar; Celovec: Karl Klemenčič; Cortina: A. Canbruzzi; Deutsch-Landsberg: Müller-jevi dediči; Essek: J. C. von Dienes, lekarnar; Josip Pobetky, lekarnar; Fürstenfeld: A. Schróckenfuss, lekarnar; Frohnleiten: V. Blumauer; Friesach: O. Russheim, lekarnar; A. Aichinger, lekarnar; Feldbach: Josip König, lekarnar; Gorica: A. Franzoni, lekarnar; Gradec: J. Burgleitner, lekarnar; Guttaring: S. Vatterl; Grubišnopolje: Josip Malich; Gospic: Valentin Vouck, lekarnar; Grafendorf: Josip Kaiser; Hermagor: Jos. M. Richter, lekarnar; Hall (Tirolsko): Leop. v. Aichinger, lekarnar; Judenburg: F. Senekovitsch; Lnichen: J. Stajf, lekarnar; Imst: Vilj. Deutsch, lekarnar; Ivanc: Ed. Tollovič, lekarnar; Karlovec: J. Benič, lekarnar; A. E. Katkič, lekarnar; Kindberg: J. Karinič, lekarnar; Kapfenberg: Turner, lekarnar; Knittelfeld: Vilj. Vischner, lekarnar; Kranj: Karl Šavnik, lekarnar; Linc: Franjo pl. Erlach, lekarnar; Leoben: Ivan Pejerschy, lekarnar; Maribor: Alois Quandest; Metlika: Alfred Matter, lekarnar; Mürzzuschlag: Ivan Danjer, lekarnar; Murau: Ivan Steyrer; Mitrovica: A. Kersteno- vich; Mals: Ludvig Pöll, lekarnar; Novo mesto: Dom. Rizzoli, lekarnar; Neumarkt (Stajersko): Karl Maty, lekarnar; Otočac: Edo Tomay, lekarnar; Postojna: Josip Kupferschmidt, lekarnar; Peterwardein: L. C. Junginger; Pliberg: Ivan Neusser, lekarnar; Požega: Ant. pl. Hegeš, lekarnar; Prassberg: Ivan Tribuč; Ptuj: C. Girod, apoteker; Rottenmann: Franjo X. Il- linc, lekarnar; Roveredo: Richard Thales, lekarnar; Samobor: F. Schwarz, lekarnar; Sebenico: Peter Beros, lekarnar; Slov. Bistrica: Adam pl. Pulkowski; Slov. gradec: G. Kordik, lekarnar; Jos. Kaligariš, lekarnar; Strassburg: J. V. Corton; St. Veit: Julian Rippert; Stainz: Valentin Timoushek; Sem- lin: D. Joannovic-a sin; Spljet: Venatio pl. Prazio, lekarnar; Schlanders: B. Würstl, lekarnar; Trst: Jak. Seravallo, lekarnar; Trient: Ant. Santoni; Trbiž: Eugen Eberlin, lekarnar; Vukovar: A. Kraicsovits, lekarnar; Vinkovce: Fried. Herzig, lekarnar; Varaždin: Dr. A. Halter, lekarnar; Zagreb: Sig. Mittelbach, lekarnar; Senj: Josip Accurti, lekarnar; Zader: N. Androvič, lekarnar; Zlata: Ivan N. Pospisil, lekarnar.